



TERCER CONGRÉS
CATALANISTA
2008-2009

Cloenda del Tercer Congrés Catalanista

Mgfc. Sra Assumpta Fargas ; Presidenta del 3r Congrés Catalanista i Rectora de la Universitat de Vic

Molt Honorable President del Parlament de Catalunya,

Molt Honorables Presidents estats de la Generalitat i del Parlament de Catalunya,

Senyors diputats i senyores diputades,

Autoritats,

Sr. secretari general, Sr. portantveu i Sra. gerent del congrés

presidents, presidenta i membres dels consells assessors dels diferents àmbits, congressistes,

senyores i senyors,

amigues i amics

Permetin que, primer de tot, expressi l'honor que per a mi suposa poder-me adreçar a tots vostès en qualitat de presidenta del Tercer Congrés Catalanista i que públicament agraeixi, per una banda, l'oportunitat que per a mi ha suposat poder col·laborar amb els qui realment haurien d'ocupar-ne la presidència.

Em refereixo als impulsors d'aquesta iniciativa: persones de llarg i ample recorregut, de llarga i ampla trajectòria al servei del país; bons patriotes; gent sàvia, perseverant, generosa, compromesa; i, per una altra banda, permetin que agraeixi l'oportunitat de poder fer d'altaveu de l'ample conjunt de persones que, a títol individual o bé agrupades en entitats ben diverses, s'han adherit i han participat activament i de mil i una maneres en aquest 3r Congrés Catalanista.

Un ample conjunt de persones que són també exemple viu d'aquesta mateixa saviesa, perseverança, generositat i compromís. Un ample conjunt de ciutadans i ciutadanes que, potser de vegades de manera massa silenciosa i discreta, posen en un cert entredit, contradient d'alguna forma, la crisi, la desorientació -m'atreviria fins i tot a dir la deserció- que d'un cert temps ençà patim de manera col·lectiva en una colla d'àmbits.

La iniciativa –i sobretot l’esperit- del 3r Congrés Catalanista, que avui celebra la cloenda, partia ara fa poc més d'un any precisament d'aquesta constatació: de la conveniència -de la necessitat imperiosa fins i tot- d'encetar un espai de diàleg i de reflexió serena, rigorosa i profunda, i també partia de la conveniència i de la necessitat de ser valents per dir tot allò a què com a poble i com a individus no volem ni podem renunciar, perquè ens identifica, perquè és la nostra manera -i sobretot la nostra raó- de ser en el món.

El tercer congrés partia, doncs, d'una doble convicció: que era oportú i que era necessari, i al mateix temps, arrencava amb una doble voluntat: la de ser rigorós i la de ser valent, dos requisits indispensables per poder convertir-se en un referent per al futur, i al mateix temps per ser digne hereu dels dos congressos que l'han precedit. Uns congressos, el primer i el segon Congrés Catalanista, molt allunyats en el temps però no pas en els propòsits, cadascun dels quals, i en el seu moment, va saber donar resposta i va significar un pas més en la nostra constant i permanent voluntat de ser.

Un segle més tard, el Tercer Congrés Catalanista també vol donar resposta i vol significar no tan sols un pas més, sinó un pas definitiu en aquesta nostra constant i permanent voluntat de ser. Una resposta i un pas que a dia d'avui i de cara al futur ja no són altres que els d'esdevenir una nació amb estat propi. Un objectiu, una aspiració, un horitzó que, ben assentat en una sòlida reflexió, es demostra no tan sols desitjat i desitjable, sinó també necessari i -sobretot- possible.

Això tan senzill i al mateix temps tan noble i tan gran és el que el Congrés ha volgut aplegar: el sentiment d'un gruix important de la ciutadania sustentat en un corpus doctrinal també de gruix. Un corpus doctrinal constituït per un centenar de treballs, entre ponències i comunicacions, elaborats per gent experta, que deixi definitivament enrere les pors, els dubtes i els falsos arguments, de tal manera que el sentiment i la voluntat, sempre tan necessaris, se sustentin sempre i al mateix temps en la raó i el coneixement; de tal manera que uns i altres, com el poeta i el seu poble, esdevinguin del tot indestruïbles.

Permeti'm ara, senyor President, que en nom del Tercer Congrés Catalanista expressi el meu agraïment per haver volgut acollir la seva cloenda en el lloc més adient possible, en un lloc tan simbòlic. Un acte de cloenda que tanca una etapa del congrés però que n'obre una altra, la de difondre'l a través d'una publicació i d'altres vies i la de fer-ne el seguiment, la de vetllar perquè entre tots anem fent realitat les seves conclusions i les seves propostes.

Permeti'm, doncs, que en nom dels milers de persones que hi han participat, li faci entrega d'aquestes conclusions i propostes, les quals recullen, resumeixen i donen fe del volum de treball dut a terme, i que són el fruit de les aportacions, de les reflexions i de les aspiracions de molts ciutadans i ciutadanes del nostre país.

I us les faig a mans amb la ferma convicció que seran ben rebudes, amb el ferm convenciment que les fareu vostres i amb la confiança total que mereixeran ser difoses a tot el poble de Catalunya, el qual es troba legítimament representat pel conjunt dels seus diputats i diputades en aquesta Cambra que vós, tan dignament, presidiu.

Moltes gràcies.

=====

Parlament de Catalunya
23 de novembre 2009